XXVIII. évf. 1. szám – 2017. január-február

MARANA THA

Komm Herr Jesus... Come Lord Jesus... Jöjj el, Uram Jézus...

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

V. R.:
Jézus üzenete

Agonás Szonja:
Tüzes lélekkel a Jégpalotában

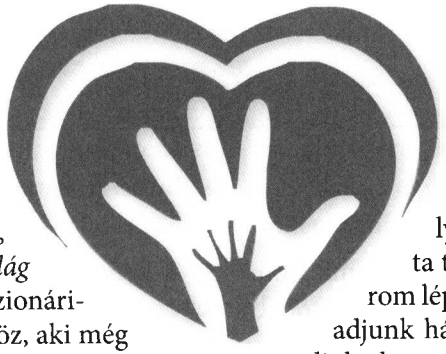

H. Brown:
Küldetésünk: Szebbé tenni az életet!

A CSALÁDI SEBEK GYÓGYÍTÁSA 2. rész

„Cél nélkül nem lehet az *úton járni*.
Erkölcsi értékrend nélkül nem lehet
emberi életünket megvalósítani.
Nagyon fontos, hogy mi, keresztények, ***jó úton járjunk***,
s ezzel ***utat mutassunk*** környezetünknek.
CSAK ISTENBEN lehet **biztonságos jövő,**
s **CSAK ISTEN ÁLTAL** lehet **az ember boldog.**" *(K. I.)*

ÚJÉVI ELHATÁROZÁS:
Istent megismerni és megszeretni

Az év első napjaiban a keresztény ember Jézusra néz. Ő a Megváltó és ő az, aki beteljesíti életünket. Tőle várjuk ebben az évben, hogy vezessen minket. Ő *„a világ világossága"* (Jn 8,12) Egy misszionárius elment egy öreg bennszülötthöz, aki még nem volt megkeresztelve. Az idős ember halálán volt. Azt kérdezte az atyától, van-e élet a halál után. A misszionárius beszélt neki Jézusról, hogy milyen nagyon szerette az embereket és az életét is feláldozta értük. Mikor távozni készült, az öreg visszatartotta: „Mondd még egyszer a nevét!" – „Jézus" – válaszolta az atya. – „Ó, Jézus" – imádkozott az öreg –, „bárcsak előbb ismertelek volna, jobban szeretnélek most." – Ez az egyszerű lélek megérezte, hogy a hit együtt jár a szeretettel. De ahhoz, hogy szeressük Őt, először meg kell ismernünk. – Ez az újév új lehetőséget ad, hogy jobban megismerjük Istent.

❶ *Jézust megismerni*

Jézus egy alkalommal felujjongott a Szentlélekben és így imádkozott: *„Áldalak téged, Atyám, hogy kinyilatkoztattad titkaidat a kicsinyeknek, mert így tetszett neked!"* (vö. Mt 11,25-26) Vannak titkok, művészi alkotások, amelyeket csak az alázat által lehet felismerni. A gőgös ember előtt Isten nem mutatja meg titkát. – A farizeusok mindig kritizálták Jézust. Saját szemükkel látták csodáit, hallották csodálatos tanítását – ennek ellenére a szívük távol maradt tőle. Az apostolok és a nép szívében alázat volt. Amit láttak és hallottak Jézusnál, az növelte hitüket és szeretetüket. – Milyen jó lenne, ha az év első napjaiban alázatot kérnénk, hogy ebben az évben növekedjük Jézus ismeretében és szeretetében.

❷ *Jézust követni*

Jézus azt mondta apostolainak: *„Jöjjetek utánam!"* Ezek az egyszerű halászok felismerték Jézusban az értéket. Kitüntetésnek vették a meghívást, örültek, hogy a Messiás munkatársai lehetnek. Ez célt adott nekik és örömöt. – A hitetlen ember képtelen Jézus követője lenni, mert nem látja benne az értéket. Életének célját nem tudja másban megfogalmazni, mint a földi élet gyarapításában. A birtoklás és az önző szempontok az első helyen állnak nála. M. Barada elmondta tanúságtételében, hogy a hitnek három lépcsője van. Az első, hogy mindenért adjunk hálát Istennek. A második, hogy fogadjuk el azt, ami van. Életünket, körülményeinket, környezetünket. A harmadik: dicsőítsük Istent azért a tervért, hogy mindent a javunkra fordít. – Ez a hívő ember helyes magatartása. Milyen szép lenne, ha így kezdenénk ezt az évet! Elhatározzuk, hogy hálát adunk – elfogadjuk életünket – és dicsőítjük az Urat azért, amit tenni fog velünk ebben az évben.

❸ *Jézushoz vezetni másokat*

Jézus azzal bízta meg tanítványait, hogy tegyenek róla tanúságot. Hirdessék az evangéliumot – gyógyítsanak – szabadítsanak. Minden kereszténynek a saját körülményei szerint ez a feladata. Hogy pontosan mit jelent ez, erre tanít meg bennünket a Szentlélek. Az Egyház kialakulása idején nagy szerepe volt a Szentléleknek. Gondoljunk Pál apostolra. Amikor találkozott az efezusiakkal (ApCsel 19,2), első szava az volt, hogy „megkaptátok-e a Szentlelket?" Addig nem is ment be a városba velük, amíg nem tette rá kezét a fejükre, hogy elteljenek a Szentlélekkel. Természetesen volt előtte tanítás is. Mert meg kellett érteniük, hogy a keresztelő Szent János-féle keresztség a bűnbánatra irányult – de ez még nem elég. Ezután kell részesedni a Szentlélek erejében, hogy legyen bátorságuk tanúságot tenni és a Lélek karizmáival építeni az Egyházat.

Olyan korban élünk, amelyben elterjedt a pogányság. Isten nélkül szemlélik a világot, saját életüket és a jövendőt. Ez pedig zsákutcához vezet gazdaságilag, erkölcsileg, politikailag egyaránt. Cél nélkül nem lehet egy úton járni. Erkölcsi értékrend nélkül nem lehet az emberi életet megvalósítani. Nagyon fontos, hogy mi, keresztények, utat mutassunk a környezetünknek. Csak Istenben lehet biztonságos jövő s csak Isten által lehet az ember boldog.

Katona István főszerkesztő

KÜLDETÉSÜNK: Szebbé tenni az életet!

A CSALÁDI SEBEK GYÓGYÍTÁSA

Mindnyájunknak van küldetésünk, ami az élet megpróbáltatásaihoz kötődik itt a földön, és ami természetesen valami nehézség.

Miközben „világi" értelemben nehéz lehet elhinni, hogy amire Isten téged küld, éppen olyan fontos dolog, mint amire másokat küld.

Ehhez nem feltétlenül kell tudni, hogy mi a küldetésünk. Sőt, Isten akaratával ellentétben állna, ha pontosan tudnánk, mit tervezett a számunkra.

Veszélyeztetné az élet „próbatételeit".

Ha pontosan tudnánk, Isten mit vár el, túl könnyűvé tenné a „próbát" – nem beszélve a szabad akaratról. Az élet folyamatos próbatétel.

Amikor sikert érünk el, megtisztítjuk a lelkünket, és segítünk a családunknak.

Tulajdonképpen bizonyos küldetések majdnem kizárólag a kapcsolatokra összpontosulnak.

Vagy pedig azzal kapcsolatosak, hogy mit teszünk a világban másokért – a munkahelyünkön, a hivatásunkban, a barátságainkban, vagy a szolgálatunkban.

A gonosz lélek az, aki igyekszik megakadályozni, hogy elérjük a célunkat. Kifacsarja a küldetésünket – arra késztet minket, hogy a tiszta szándék helyett inkább a pénzt válasszuk – vagy elködösíti, hogy mi a küldetésünk. Elzárja az utat, sőt, még ránk is támadhat.

Afrikában egy látnoknak többször megjelent a Szűzanya, és 1982-ben hihetetlen próbát kellett kiállnia: Mária arra kérte, hogy éjszakánként imádkozza a rózsafüzért a távoli Kibeho melletti erdőben, Ruandában, és minden alkalommal, amikor megtette, megjelent egy leopárd és rátámadott.

A látnok ragaszkodott a fegyveréhez: végigimádkozta a rózsafüzért minden alkalommal. És a gyümölcse: ő lett az egyik legnyugodtabb ember a világon. Az Úr békéje van vele.

Valahogy ez is egy küldetés volt, bár titokzatos maradt.

Nem az a dolgunk, hogy leragadjunk azon, hogy mi a küldetésünk, hanem, hogy szentségben betöltsük a maga idejében.

Nem kell belerokkannunk abba, amiről azt gondoljuk, hogy talán az a küldetésünk. Nagy valószínűséggel úgyis egy egész élet kell ahhoz, hogy a maga teljességében feltáruljon. A helyes irányba megyünk, ha egyszerűen azért imádkozunk, hogy megtegyük Isten akaratát.

Egy dolgot biztosan tudhatunk: a küldetéshez hitre és kitartásra, szolgálatkészségre, szeretetre és megbocsátásra van szükségünk.

Ez vezet el minket és a szeretteinket a „megbízatásunk" sikeres teljesítéséhez.

Ami lehet egy gyermek felnevelése. Egy beteg segítése (a jótékonyság létfontosságú). Lehet a másokért való ima. Lehet a fájdalom felajánlása. Lehet az, hogy indulunk az elnökválasztáson, vagy cipőt pucolunk, vagy iskolát takarítunk; lehet, hogy másokat bátorítunk. Amikor azt tesszük, amire az Úr tervezett minket, bekövetkezik a dominó effektus.

A jóság egyetlen szikrájától mások is lángot fognak, és ezt csak lélekkel lehet látni.

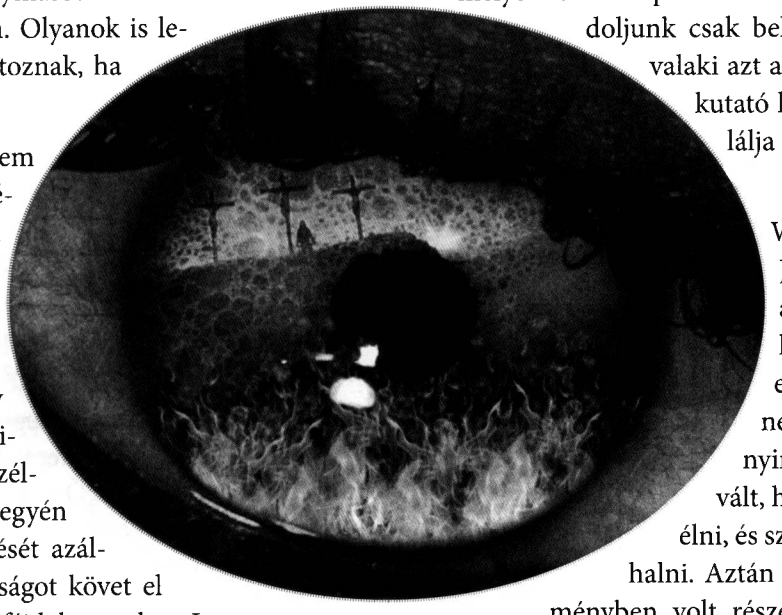
A küldetések egymásba fonódnak (különösen a rokonok között).

Nemsokára rátérünk a családokra – és arra, hogyan kell gyógyítanunk őket –, először azonban maradjunk még a küldetések titkánál.

„Sokan, akiknek halálközeli élményük volt, erős küldetéstudattal tértek vissza az életbe" – írta egybehangzóan a témával foglalkozó két kutató, Dr. Craig R. Lundahl és Dr. Harold A. Widdison. – „Bár nem tudják pontosan, hogy mit is kellene elérniük, meg vannak győződve arról, hogy bármi is ez, nagyon lényeges része a földi életüknek."

Az Újszövetségben látjuk, ahogy az apostolok missziós utakra indulnak. (*„Barnabás és Saul visszatért Jeruzsálembe, amikor betöltötték a küldetésüket, és magukkal vitték Jánost, akit Márknak is hívtak"* – írja az Apostolok cselekedetei 12:25.)

Mózes küldetése (az Ószövetségben) az volt, hogy kihozza a zsidókat Egyiptomból. A mi küldetéseink valószínűleg sok kisebb feladatot foglalnak magukba, melyek egymásba fonódnak. Többszörös küldetésünk van. Olyanok is lehetnek, amelyek változnak, ha Isten úgy akarja.

És ha valaki nem teljesíti őket, nem készül fel a túlvilági életre.

A küldetésünket bűnnel, a szorgalom hiányával vagy szellemi interferenciával késleltetjük: szélsőséges esetben az egyén elvághatja a küldetését azáltal, hogy öngyilkosságot követ el (ami nagyon nagy fájdalmat okoz Istennek). A részletek, úgy tűnik, titokban maradnak. Ha ismernénk őket, valószínűleg tönkretennénk a küldetésünket. Még nem végezted el a feladatodat. Vissza kell menned. Még nem jött el a Te időd – mondta Jézus azoknak, akik már egyszer megtapasztalták a halált. (Visszatérve nem emlékeznek a küldetésük részleteire. Az ókorban ezt a jelenséget a „felejtés folyója"-ként ismerték.")

Az ember elsietheti. Vagy másképpen akarhatja. Vagy talán, ahogy már említettem, ha tudná, elveszítené a próbatétel jellegét.

Abban biztosak lehetünk, hogy a küldetésünk nem pénzfelhalmozásra vagy saját dicsőségünk keresésére vonatkozik; ezek a dolgok inkább késleltetik a küldetés beteljesítését, vagy éppenséggel meg is hiúsíthatják. Abban is biztosak lehetünk, hogy a küldetésnek semmi köze sincs az egónkhoz, az önzésünkhöz, vagy a testi vágyainkhoz, melyek megfertőznek minket.

Az is biztos, hogy a küldetésünk az emberiség javát szolgálja. Egyszer valakinek azt mondta az őrangyala, hogy azért nehéz az embernek és az angyalnak együttműködni, mert az ember az anyagi dolgokra fókuszál. Az angyalaink ismerik a küldetésünket, ezért fordulhatunk hozzájuk segítségért. Az a hivatásuk egyik része, hogy segítsenek nekünk betölteni a miénket. Egy csecsemő élethivatása közvetlenül a születése után is teljes lehet: hogy egyszerűen felébressze a szüleiben a szeretetet.

Az abortusz által azonban életeket pusztítunk el, melyeknek szerepük lenne itt a földön. (Gondoljunk csak bele: nem dobta-e el valaki azt az életet, akiből az a kutató lett volna, aki feltalálja a rák gyógyszerét?)

Lundahl és Widdison így írnak Joyce Brownról, akinek az életét súlyos betegségek és egyéb bajok is megnehezítették: „Annyira depresszióssá vált, hogy nem akart már élni, és szó szerint meg akart halni. Aztán egy halál-közeli élményben volt része, mely alatt megtapasztalta, hogy az élet értékes, Isten ajándéka, és hogy nincs jogunk véget vetni neki. Ráébredt, hogy nem tudunk megszabadulni a problémáitól öngyilkosság által, hogy a problémákat a túlvilágra is magunkkal visszük.

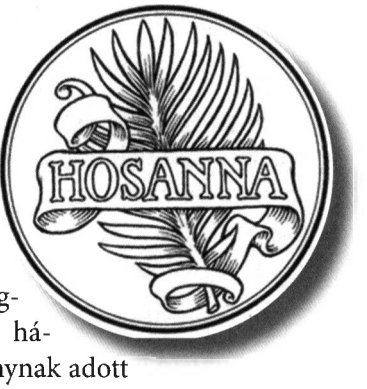
Felfedezte, hogy mindegyikőnknek különleges saját küldetésünk van, amit be kell teljesítenünk a földön, és hogy a küldetésünk egymásba szövődik a többi ember életével és küldetésével. Ha éretlenek vagyunk a halálunk pillanatában, a küldetésünk abortálódik, ami a többiek küldetését is hátrányosan befolyásolja."

Michael H. Brown

(Életmisszió – a családi sebek gyógyítása, Marana Tha sorozat, 2016.)

„Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őt Atyám előtt”

Tanúságtétel

Hálát adok a Gondviselő Mennyei Atyának, hogy életem során számtalanszor felém fordította Arcát, és mindvégig a karjaiban hordozott. Egyik Csodát a másik Csoda után tette velem és a családommal. A legnagyobbakról szeretnék most tanúságot tenni:

(1) Középső fiammal voltam áldott állapotban, amikor is egy fertőző betegség (rózsahimlő) jelei mutatkoztak rajtam. A szülész orvos nem tulajdonított e tünetnek jelentőséget. Kisfiam megszületése után azonban makrokephalia miatt fej-körfogat mérést rendeltek el hetente. S mivel korához képest túlzott mértékben nőtt a koponya, vízfejűség diagnózisával vizsgálták 9 hónapos koráig folyamatosan. Ez idő alatt /9 hónapon keresztül naponta többször/ imádkoztam az Úrhoz gyógyulásáért. Körbe térdelve a kisfiam babaágyát annyi Mi Atyánkot és annyi Üdvözlégy Máriát mondtam el, amennyi centiméter volt a fej-körfogata. Ha eltévesztettem a számolást, kezdtem elölről. Dicsőség az Istennek, 9 hónapos kora után már minden vizsgálatot befejeztek, szépen fejlődött a fiunk. Meggyógyította az Úr, lelkem örökké áldja Őt!!! Ma a fiam 32 éves, makkegészséges, lelki, szellemi, testi szinten és támaszom is.

(2.) 6 évvel ezelőtt Nagyboldogasszony ünnepe előtt 33 napos lelkigyakorlatot végeztem. Egyszer csak nehéz, keserű érzés fogott el, hogy legfiatalabb fiam (aki akkor épp egy tóparton dolgozott) bajban van és elfogom veszíteni őt. Több este is rám tört ez a negatív gondolat, amit próbáltam elterelni magamtól, de nem ment. Egyik este imádkozás közben jött a sugallat és dorgálás is egyben, hogy van a gyerekemnek ÉGI ÉDESANYJA is: így bízzam Őrá, ajánljam a Szűzanya oltalmába. Ezek után a rossz érzéseim elmúltak. S 10 nap múlva, mikor hazajött meghatódva hallgattam a történteket: vízbe csusszant a lába hegesztés közben, áramütés érte, de szinte ugyanabban a pillanatban a hegesztő biztosítéka kioldotta az áramot. Így mentette meg a Szűzanya a fiamat! Ugyanezen a héten, ott a tavon evezés közben felborult a csónakja, víz alá került, a ruhája beleakadt egy fa gyökerébe és ott is a Jó Isten segítette meg, hogy kiszabaduljon. Dicsőség a Mennyei Atyának!

(3) Több évvel ezelőtt fiam felesége súlyos betegségből gyógyult meg. S három éve gyönyörű kislánynak adott életet az Úr által. Hála a Gondviselőnek, újra gyermekáldással jutalmazza az Úr őt, mert az Úr ajándéka a gyermek. A bibliai Sára példája is egy csoda volt, és ez az örömteli életesemény is az.

(4) Idős édesanyámnak zöld hályog volt a szemén, ami az orvosok szerint nem gyógyítható. Hála az ÉGI ORVOSNAK, a mi ISTENÜNKNEK, meggyógyult belőle. Kicsi keresztet helyezett a szemére, ami a szilágysági nagyfaluból való és a következő imát mondta: Jézus és Mária, a Szentlélekben egyesített szívetek által gyógyítsátok meg a beteg szememet! Meggyógyult! Dicsőség az Úrnak!

(5) Köszönöm, hogy betegségem ellenére az Isten Ereje, Szentlelke bennem él, mert én már semmi nem lennék nélküle. Ő az én MINDENEM! S hiszem és tudom, és kérem, hogy valamennyi bajomból gyógyítson meg, az Ő dicsőségére.

Magamról annyit, hogy én se vagyok más ember, mint a többi. Reggelente munkába indulva hívom a Szentlelket, hogy töltsön be, járjon át, ő vezesse a szándékaimat. De talán még sincs annyira erős hitem, hogy minden gondomat a Kereszt alá helyezzem, mert sokat aggódom, betegeskedek. A szentmise, az eucharisztia, a Biblia a legfőbb támaszom ahhoz, hogy tudjak élni, létezni. Különös erőt kapok, ha karizmatikus lelkigyakorlatba kapcsolódhatok be.

A Medjugorjei zarándoklat is nagy lendületet adott Jézus felé, Szabó József atya, Margaritha nővér lelkigyakorlatait is gyakran hallgatom. Rózsafüzérek mondása, itt a Szeretetláng rózsafűzére és a Megszabadító ima – alatt éltem át sok kegyelmet. Minden a Mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme által működik.

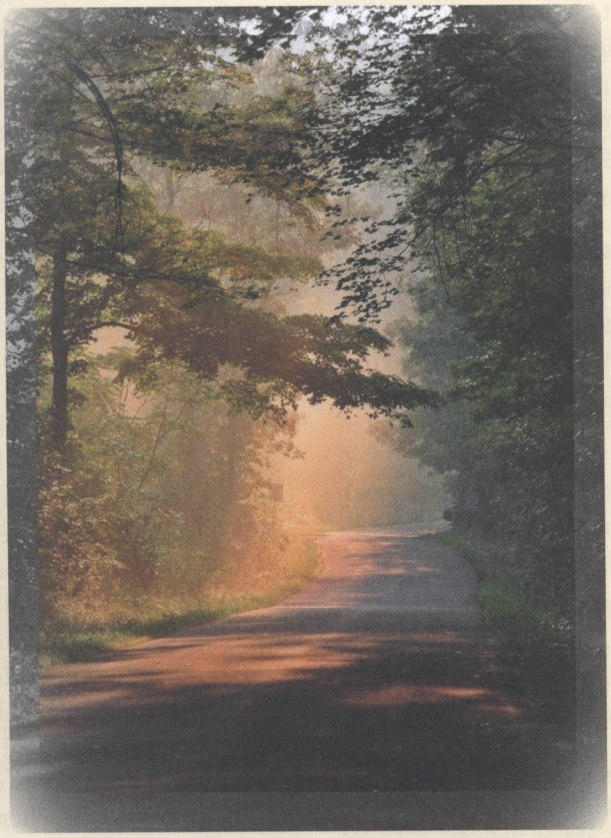
Erzsébet

Jézus üzenete

Figyelj rám! Kiálts a nemzeteknek, hogy közel van eljövetelem ideje!

Hallja meg, akinek füle van, és lássa, akinek szeme van! Én, az Úr, végtelen irgalmamban leszállok hozzátok, hogy figyelmeztesselek és visszahívjalak magamhoz benneteket.

Figyeljetek rám! Közvetlenül eljövetelem előtt még nagyobb jeleket fogok adni az emberiségnek, mint ma.

Legyetek éberek, mert minél nagyobbak lesznek jeleim, annál erősebben támad rátok a Sátán haragja.

Prófétákat támasztottam, hogy hirdessék az idők végét, és Édesanyámat, mint tanítót küldöm hozzátok, hogy tanítson benneteket szerte a világon. Azért küldöm őt, hogy ebben a pusztaságban ösvényt készítsen eljövetelemnek, hogy előkészítse az utat nekem, Isteneteknek pusztaságotokon keresztül.

Legyetek éberek, mert minél több hírnököt küldök, annál több hamis prófétát támaszt a Sátán. Imádkozzatok szeretteim, hogy fel tudjátok ismerni őket!

Imádkozzatok, nehogy tévedésbe essetek! Figyelmeztettelek benneteket, hogy ne menjetek e hamis próféták után.

Ne feledjétek: aki dicsőségemre jó magot vet, azt megjutalmazom. Arra is emlékeztetni akarlak benneteket, hogy az elvetett jó magok felnövekedve jó termést hoznának, de ellenségem nem restelli elküldeni hamis prófétáit, hogy földemre szórják magjaikat.

„Hagyjátok, hadd nőjön föl mindkettő az aratásig!" – ahogy a konkolyról szóló példabeszédemben mondtam. Ne gyomláljátok ki őket, nehogy a konkolyt gyomlálva kitépjétek vele együtt búzámat is! Hagyjátok, hadd nőjön fel mindkettő az aratásig! Aratáskor majd megmondom az aratóknak: Előbb a konkolyt szedjétek össze és kössétek kévébe, hogy tűzre kerüljön, a búzát pedig gyűjtsétek csűrömbe!

Legyetek éberek, akkor mindig képesek lesztek felismerni és számon tartani a különbséget!

Legyetek okosak, és kérjetek, hogy vezesselek benneteket, és mindenki hallgasson tanácsomra!

Vigyázzatok, mert ellenségem olyan, mint a megsebesített vadállat, még vadabb és veszélyesebb lett, mert érzi, hogy közeli már visszatérésem órája! Mivel még nagyobb jeleket fogok nektek adni, mint eddig, a Sátán – a nagy jelek előestéjén – mindenütt zavart kelt köztetek szent helyeimen, hogy ellentétet szítson. Legyetek mindnyájan békében!

Bízzatok bennem és támaszkodjatok rám! Tegyetek meg mindent, amit tudtok, és a többit én fejezem be műveimmel. Ne feledjétek, hogy nálam van minden ajtó kulcsa, és minden ajtót abban az órában nyitok ki, amikor én akarom!

V. R.

„Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény! A régi tovatűnt, lám valami új valósult meg”

(2Kor 5,17)

Egyszer valahol vendégségben járva észrevettem, hogy a család legkisebb tagja, egy kis fiúcska, ott lábatlankodott a felnőttek között, sürgött-forgott, fészkelődött, látható módon észre akarta vetetni magát. S miután nem reagáltam rá, egyszer csak elébem állt és ragyogó arccal megszólalt: „Új cipőm van!” És akkor észre kellett vennem, meg kellett csodálnom a szép, új cipőcskéket! Igen, az újnak nagy jelentősége van…

Mi emberek mindig valami újat várunk. „Majd ha már iskolába járok, akkor majd minden új lesz” – gondolja a kisgyerek. És pár év múlva ugyanaz a gyermek így sóhajt fel: „Ha majd egyszer az iskolából kikerülök, akkor…! Akkor kezdődik az élet, akkor minden új lesz!”

Amikor két fiatal lélek megszereti egymást, az eljegyzéskor valami kimondhatatlan boldog ujjongással úgy érzik, mintha az egész világ most egyszerre újjá lenne, mintha a boldogságnak valami olyan gyönyörű termeibe lépnének be, ahol csupa derű és ragyogás minden. Áhítatos, szent érzésekkel készülődnek az esküvőre, hiszen akkor lesz igazán minden új!

„Majd, ha nyugdíjba megyek” – gondolja valaki magában belefáradva az évek hosszú során át végzett egyforma munkába –, majd akkor minden új lesz, más lesz!” Ó, de vágyakozunk mindig valami újra! Már akár egy új ruha, vagy egy új télikabát, új naptár, vagy egy új szőnyeg a szobában, vagy akár egy újra rendezése a lakásnak azt a különös, örvendetes érzést szuggerálja, mintha ezzel valami az egész eddigi, sajnos eléggé elrontott életünkből is megújulna, mintha ezzel tényleg valami új kezdődnék… De nem kezdődik! Marad minden a régiben. Íme, ezt jelenti az új, amikor mi mondjuk. Tulajdonképpen játszunk ezzel a szóval, mert valójában semmi sem új a nap alatt! Nem tudunk újat produkálni, megújulni, újjá lenni, új életet kezdeni. Képtelenek vagyunk rá!

Talán éppen azért vágyunk annyira az újra, mert Isten is nagyon sokszor használja az Ő kijelentésében az új szót.

A Biblia tele van vele. Csak amikor Isten mondja valamire, hogy új, akkor az valóban ÚJ! Íme, alapigénkben is erről van szó: *„Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.”* Tehát, aki Jézusban van… Ezen a régi földön igazán új, lényegileg **új csak egy van: Jézus maga**.

Mert az nem lényegileg új, hogy például nagyapáink még lovas kocsival mentek Ceglédről Kecskemétre, a ma embere pedig ugyanannyi idő alatt lökhajtásos repülőgéppel száll Budapestről Moszkvába. A lényegileg új az, amit Isten cselekedett karácsonykor! Tehát az, hogy az emberiség egyik fonnyadó, elvékonyodó ágán olyan új hajtás fakadt, amilyen még nem volt, egy egészen új ember, hadd mondjam így: a tökéletes ember, a tökéletes tisztaság, a tökéletes önzetlenség, a tökéletes szeretet, a tökéletes jóság, a tökéletes harmónia megtestesülése! Az az abszolút tisztaság, az az abszolút önzetlenség, az az abszolút szeretet, az az abszolút erő, amit Jézus megvalósított, az valóban merőben új volt a földön. Teljesen új életforma az embervilágban! Annyira új, annyira más, annyira irritáló a régivel szemben, hogy a régi nem is bírta ki ezt az újat, ellene támadt és megölte, kiirtotta maga közül! De amikor megölték és egy új sírba eltemették, akkor derült ki, hogy ezt az újat, ezt a merőben új életet ezen a földön valóban Isten kezdte el, Vele szemben tehetetlen az emberi gonoszság, sőt még a halál is! Megint valami olyan új történt, ami még soha azelőtt: az a csodálatos új valaki úrrá vált a halál fölött, feltámadt belőle és azóta is, mint az örök élet fejedelme él és uralkodik a világ fölött.

Azt mondhatná most erre valaki jó pestiesen, hogy na és? Mindez régen volt, sokan még hozzá is teszik: tán igaz sem volt?! De tudjátok, mi az érdekes, mi a nagyszerű? Az, hogy amit az apostol így mond: *„Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény*

az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden." Az ma is pontosan igaz!

Én nem tudom megmagyarázni, logikus úton érthetővé tenni, hogyan van – de tényleg úgy van, hogy aki ma itt, közülünk Krisztusban van, hadd mondjam így: Vele hitbeli kapcsolatba kerül, az önmagán is kezd tapasztalni valami újat, valami olyat, ami eddig nem volt benne. Valóban így van, hogy amelyik emberi élet Jézussal összekapcsolódik, ott egy **egészen új, boldog, szent, tiszta élet van kialakulóban…**

Ismertem egy embert, korhely, züllött, hitvány ember volt, de egyszer átadta a szívét Jézusnak, és a szó szoros értelmében az történt, amiről Pál beszél: új teremtmény lett, a régiek elmúltak, újjá lett minden! És amikor egyszer erről az igazán merőben új életről bizonyságot akart tenni volt korhely cimborái között, azok nem akarták elhinni neki - azt gondolták, csak nagyképűsködik. Mire a férfi így szólt: „Kérdezzétek meg otthon a feleségemet, meg a gyermekeimet! Hiszen tudjátok, milyen pokol volt a családi életünk. Most csak azt mondhatom, hogy egyszerűen újjá lett minden! Kimondhatatlanul boldogok vagyunk! Én magam csodálkozom rajta a legjobban, s az otthoniak is elmondhatják nektek, mit tudott művelni bennem az Isten kegyelme!" Így mondta szóról-szóra. Ez igazán: új! Egy **egészen új élet!** – És mindnyájan úgy vagyunk vele, hogy Jézusban és a Jézussal való közösségben találjuk meg azt az újat, amire ösztönösen is úgy vágyakozunk. Amikor nem az új ruha, vagy az új bútor, vagy az új asszony, az új kaland, az új év jelenti számunkra az óhajtott újnak az illúzióját, hanem Isten hoz létre valami újat: egy új szívet bennem. Új szívet, tele új, egészen új örömökkel, új reménységgel, új szeretettel, új, egészen új érzésekkel, teljesen új, eddig ismeretlen tartalommal, töltéssel, erővel! Igazán új élettel!

Igen, **ezt az újat Isten hozza létre bennünk**. Pál egyenesen úgy mondja, hogy Isten teremti! Új teremtménynek nevezi az ilyen megújult életet. Jézus meg újjászületésnek! – Mindegy, akárhogy nevezzük, a lényeg az, hogy ezt a merőben újat senki sem tudja kitermelni magából, kierőszakolni, mert ez Isten munkája rajtunk és bennünk. Az új szívnek ezt a teremtését, az egész életnek ezt az újonnan való születését egyedül Isten végezheti el. – Azt jelenti ez, hogy akkor tehát mi nem is tehetünk érette semmit?

Nem azt jelenti, mert Igénkben íme ezt olvassuk: *„Ha valaki Krisztusban van, az új teremtmény!"* Az válik újjá, az válik részesévé Isten újat teremtő munkájának, aki Krisztusban van. Furcsa kifejezés. Olyan, mintha Krisztus valamiféle közeg lenne, mondjuk, mint a víz, amibe belemerülhet az ember. Nos, igen: a Krisztusba, Istennek a Krisztusban nyilvánvalóvá lett megváltó szeretetébe valóban úgy kell belemerülni, mint egy tisztító, gyógyító vízbe, fürdőbe, mert ez az egyetlen, a Krisztus, Istennek Jézusban megnyilvánuló megváltó szeretete, ami lemossa rólad és benned a régit, a bűnt, ami megrontott, bemocskolt, elcsúnyított téged. Tehát igen, aki Krisztusban van, vagyis aki hitével, meg az imádságával belemerül Krisztusba: az megtisztul, azzal tényleg az történik, amit Igénk mond: a régiek elmúltak, leázott, letisztult róla a múlt, nem kötik többé régi hitványságok, megszabadult! „A régiek elmúltak, íme újjá lesz minden!"

De még ennél is többet jelent „a Krisztusban lenni". Tudniillik amikor valaki igazán a Krisztusban van, hitével és imádságával mintegy belemerül a Krisztusba, csodálkozva tapasztalja, hogy Krisztus pedig őbenne van. Valahogy úgy, mint amikor a virágot a vízbe teszik, a víz fölszívódik a virágba és a növény új életre kap.

Ha én Krisztusban vagyok, akkor Krisztus énbennem van. Pál számára ez a titok olyan eleven valóság volt, hogy egyenesen azt mondta: *„Élek én, de már nem én élek, hanem Krisztus énbennem!"* (Gal 2,20) Nem azt mondja, hogy a hívő ember keresztény legyen, hanem azt, hogy Krisztus legyen! Persze ezzel Pál semmiképpen sem akarta Isten és az ember, Jézus és a követője közötti különbséget, határt eltüntetni!

Péter apostol arról is beszél, hogy Jézus által az „isteni természet részeseivé" válnak a benne hívők. Tehát tényleg arról van szó, hogy aki a Krisztusban van, aki a hitével, meg az imádságával igazán belemerül Krisztusba, annak isteni erők áramlanak bele az életébe, és akkor lesz igazán minden, minden újjá! És valahányszor Krisztus abszolút tisztaságából, abszolút jóságából, abszolút szeretetéből, abszolút önzetlenségéből megéreznek valamit az emberek a szavaidban és a tetteidben, a gyermekeid, házastársad, vagy a barátaid, vagy az ellenségeid, akkor mindig valami olyan abszolút újat viszel bele ebbe a világba, amire minden ember a legjobban vágyik!

Így értelmezi Isten az „új"-at. Ez az **Isten szerint való új!** És mi erre vagyunk elhívva. Bár igazán olyan értelemben lenne új ez a már most sem új esztendő, hogy sok-sok drága emberi élet születne így újjá a Krisztusban! Ámen!

Dr. Joó Sándor után

Tüzes lélekkel a Jégpalotában

Budapest legnagyobb templomává alakult át a káposztásmegyeri jégpalota november 12-én. A Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás Országos Találkozójának 25. évfordulóján, amelyet „Hirdessétek csodatetteit" mottóval rendeztek meg, Erdő Péter bíboros mutatott be szentmisét.

Amintegy háromezer anyaországi és határon túli magyar részvételével zajló találkozó ezúttal nem egy kiemelt előadó gondolatai köré épült fel, hanem a negyvenéves magyar karizmatikus mozgalom meghatározó alakjai tartottak tanúságtételt három blokkban. A színpadra lépők igyekeztek elkerülni az öncélú múltba révedést, arról is beszéltek, miként kell magának az egyik legfiatalabb lelkiségi mozgalomnak és annak tagjainak is megújulnia.

Az Emmausz közösséget vezető Katona István atya, aki a karizmatikus mozgalom hazai megteremtőjének tekinthető, nagy szerénységgel szólt arról, hogy az Úr erejéből miként szervezett imacsoportokat, szentmiséket, gyógyító és szabadító szemináriumokat még az előző rendszerben. Az első, 1992-es margitszigeti találkozón tízezer ember magasztalta együtt az Urat. Katona atya szerint fontos, hogy a kezdeti tűz ne haljon ki, és a hívők minél teljesebb szívvel tudják szeretni Istent és minél teljesebb szívet tudjanak adni az embereknek. Jézus Krisztus elénk élte a szabadságot: szabadon adta magát a kereszten és a mindennapi életben – mondta, hozzátéve: ezt az igazi szabadságot, a lélek szabadságát kell megcéloznunk. A szabadság nem luxus, hanem a boldogság forrása.

A kezdeti idők legfontosabb háttérmunkása, Pintér Ilona a már ágyhoz kötött és a keresztre feszített Jézust órákon át szemlélő Zselepszki Fábián atya üzenetét tolmácsolta: egy egész élet sem elég, hogy megismerjük Krisztus életének létgazdagságát. Szeressétek egymást, legyetek közbenjárók! – üzente még Zselep atya. Ilcsi maga többek között az országunkért végzett imádság fontosságára hívta fel a figyelmet. Hiszem, hogy Isten Mária országában maga akar csodás dolgokat cselekedni rajtunk keresztül – mondta.

Az Emmanuel közösséget alapító Marik házaspár 35–40 éves koruk körül, már négygyermekes szülőkként érezték azt, hogy rendben, hogy hívő életet élnek, de ennél többet is lehetne adni Istennek. Kemenes Gábor nagykovácsi plébános is amiatt lett „szentlelkes" pap, mert egyre inkább érezte, hogy sokkal nagyobb tűzzel kellene tudnia élni. Az első blokk utolsó megszólalói arról is beszéltek, menynyit számít a lakóhelyünkért, közvetlen környezetünkért végzett imádság. Marik József szerint a leve-

gő is megváltozott Budapesten a 2007-es városmisszió után, amelynek egyik gyümölcseként azóta is évről évre megtartják az Élő rózsafüzér zarándoklatot – most már nemcsak a fővárosban. Másik jelentős ilyen ima a Pünkösd Európa felett, amelynek keretében a Gellért-hegyen kiterjesztett karral könyörögnek a városért.

Ki kell lépnünk a komfortzónánkból, hogy evangelizálni tudjuk a szegényeket – mutatott rá Varga László kaposvári plébános. Imában kell nyitni a testvérek felé, de nem elég csak imádkozni, tenni is kell értük – fogalmazott. Varga László arról is beszélt, hogy szellemi harcra, kihívásra lettünk felkérve, és életünket oda kell adni Krisztusnak, vagy akár Krisztusért. A plébános nevéhez fűződik a csendes szentségimádás megvalósítása, amely abból a megfontolásból született, hogy nem az a fontos, mit mondunk Jézusnak, hanem hogy ő mit mond nekünk.

Gorove László, a Családok Jézusban közösség alapítója videós üzenetet küldött, amelyben az egyházzal való egységre helyezte a hangsúlyt. Arról beszélt, Ferenc pápát követve – aki felvette a zászlót és elöl megy – menjünk ki az utcára akkor is, ha bepiszkolódunk.

Bartha Angéla szociális testvér azt mesélte el, hogyan lett szinte zöldfülűként Gorove László után a karizmatikus megújulást irányító Nemzeti Szolgálóbizottság elnöke. „Én nem voltam erre felkészülve, de a Szentlélek igen. Isten benned is tehet nagy dolgokat, ha bízol benne" – mondta. A karizmatikus mozgalmat 2014-ig elnöklő szociális testvér öt ujjával szemléltette, mit üzen a lélek a Megújulásnak: a szentlélekkeresztséget, vagyis az Istennel való személyes kapcsolat megújítását; az imádságot, a dicsőítést; közösséget a testvérekkel és a papokkal; a karizmák használatát és az evangelizációt.

A harmadik blokk első megszólalója, Végh Zoltán, az ifjúságot megcélzó Lelkes Napok főszervezője elmondta: jelenleg 15-20 karizmatikus ifjúsági közösség van Magyarországon, ahol fiatalok szolgálnak fiatalokat, egyszerre gyökeret és szárnyakat adva. Nagyon sok alulról jövő kezdeményezés született meg az utóbbi időben, például az iskolai evangelizáció vagy a 777 keresztény blog.

A karizmatikus körökben Ifa atyaként ismert Hodász András bátyja révén került közel a mozgalomhoz, amikor kamaszként kellően távol tudott kerülni az egyháztól. A városmajori kistemplomban

imádkoztak érte egy pitiáner témában, amikor húsz perc múlva arra ébredt: a földön fekszik, és egy ősz néni mosolyogva mondja neki: „Ugye, hogy van Isten?" Hodász András úgy tartja: „Félre minden dumával, jöjjön a Szentlélek!", vagyis először is imádkozni kell a fiatalokért, akkor lélekben megnyugszanak, és jelen lesz az életükben Jézus Krisztus.

Legvégül a mindössze 22 éves, születésétől fogva karizmatikus Kunszabó Anna tett tanúságot, aki elmondta: nemcsak neki, mindenkinek anyanyelve a dicsőítés. Anna már kiskorában csodás gyógyuláson esett át: olyan szervi problémával született, amit csak egy kockázatos műtéttel lehetett volna orvosolni, de miután szülei közössége kilencedet mondott érte, csodálatosan meggyógyult, és nem volt szükség a műtétre.

Az eseményen Hugyecz János gödöllői plébános, a Nemzeti Szolgálóbizottság papi tagja mondott összegzést, azt hangsúlyozva, hogy az első szeretetkapcsolat valóságához kell visszatérni. Három lépés megtételére invitálta a jelenlevőket: megújult imára, új pünkösdre (azaz a Szentlélek hét ajándékának gyakorlására) és új evangelizációra. Kiemelte, hogy senki nem tudja helyettük megvalósítani az élő istenkapcsolatot, mindenki csak maga képes arra.

A jubileumi találkozón Erdő Péter bíboros mutatott be szentmisét, akivel a találkozón gyóntató számtalan pap mellett Székely János esztergom-budapesti segédpüspök is koncelebrált.

A főpásztor szentbeszédét teljes terjedelmében közöljük:

Krisztusban Kedves Testvérek!

Jézus szavai az evangéliumban a sátoros ünnep utolsó, nagy napján hangzanak el. Nem az ünneplés kezdetén, hanem amikor már az emberek hazafelé készülnek. Mintha Jézus útravalót akarna adni. Kinek is? A jeruzsálemi zarándokoknak, ott, a saját korában. A tanítványoknak a későbbi időkre, amikor már nem lesz köztük. Az Egyháznak, vagyis nekünk, akik a történelem útját járjuk az idők végezetéig.

Jézus nem osztogatja a Szentlelket kéretlenül, hanem azt mondja, hogy aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék. Nem kényszerít senkit, hogy tőle kérje a megvilágosítást, az erőt, a kegyelmet, magát a Szentlelket élete problémáinak megoldásához. Hanem annak adja meg ezt az ajándékot, aki ég a vágytól. Ugyanazt érezzük tehát a János-evangélium sorainak mélyén, amit Jézus más és más formában, példabeszédekben többször is tanított: hogy nem az egészségeseknek van szükségük az orvosra, hanem a betegeknek. Hogy nem az önelégült farizeus kapja meg a megigazulás ajándékát, hanem a bűnét beismerő vámos, aki könyörög Isten irgalmáért. És ezért mondja Jézus, hogy nagyobb öröm van a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akik úgy érzik, hogy nincs szükségük megtérésre. Gondoljuk hát át az életünket! Döbbenjünk rá, hogy szükségünk van Isten irgalmára! Ha pedig elindultunk Krisztus követésének az útján, ha Isten országának szolgálatába állítottuk az életünket, ha hivatásként elfogadtuk a papságot, a szerzetességet, a családi életet, a rászoruló emberek szolgálatát, vagy akár a kultúra és a tudomány előmozdítását az egész emberiség javára, akkor fedezzük fel, hogy ehhez a saját erőnk nem elég! Kiáltsunk Istenhez és kérjük a Szentlelket, hogy valósítsa meg rajtunk keresztül csodáit az emberek boldogsága érdekében.

De nem elég szomjazni a Szentlelket, hanem hinni is kell Krisztusban: „Aki hisz bennem, abban az élő víz forrásai fakadnak" (Jn 7,38) – mondja Jézus. Ő maga hivatkozik ebben a próféták jövendölésre, hiszen így fogalmazza meg ígéretét: „Amint az Írás mondja, az élő víz patakjai fakadnak belőle". Ez az ígéret pedig Izaiás próféta könyvében olvasható. A messiási kor és a fogságból való szabadulás képe egyesül a próféták vízióban: örömmel merítetek majd vizet az üdvösség forrásaiból (Iz 12,3). Tehát Jézusban kell felismernünk az Üdvözítőt, hozzá kell fordulnunk, tőle kell kérnünk a Szentlélek ajándékát, általa kell könyörögnünk az Atyához. Élő víznek nevezi Jézus a Szentlelket, mert a Szentlélek kegyelme mindig működik, munkálkodik bennünk, ha egyszer lakást vesz a szívünkben. „Minden forrásnál bővebben árad, és se meg nem szűnik, se meg nem állapodik, se el nem apad". Ha tehát néha úgy érezzük, hogy egyházunkon, közösségünkön a fáradtság jelei mutatkoznak, hogy unalmasnak, nehéznek érezzük a hitben való kitartást, akkor kérjük a Szentlelket, a bennünk lakó Szentlelket, akinek a keresztség óta a templomai vagyunk, aki a bérmálásban eltörölhetetlen pecsétet hagyott a lelkünkben, aki várja, hogy hozzá kiáltsunk. És akkor nem a puszta emberi érzelmek szintjén, nem a közösségi hangulatok hullámzásában, hanem az ő működésének problémákat megoldó és a körülményekben meg a szívünkben diszkréten jelentkező hatalmával, vagy éppen szélvész módjára a nagy nyilvánosság előtt elsöprően megmutatkozó erejével új életre kelt minket és megújítja körülöttünk a világot. „Áraszd ki Lelkedet és minden életre kel, és megújítod a föld színét" –

imádkozza az egyház a zsoltáros dicsőítése nyomán (vö. Zsolt 104,30).

Mindenható Isten a Szentlélek. Kérjük őt bátran, kérjük ma is! Ha úgy érezzük, hogy nem találjuk a hangot a szeretteinkkel, a családunk tagjaival, kérjük a Szentlelket!

Ha úgy érezzük, hogy elöregszik, elfárad, érdektelenné válik körülöttünk a világ, kérjük a Szentlelket! És ő ad fiatalságot és ő önt erőt a szívünkbe! Ha úgy érezzük, hogy anyanyelvünket már egyre kevesebben beszélik, hogy gondolataink, szavaink haszontalanul porladnak szét a tompaság és a feledés kozmikus ürességében, kérjük a Szentlelket! Ő ura a jelennek, a múltnak és a jövőnek. Ha úgy érezzük, hogy a világ változása, a környezet pusztulása és a népek hullámzása között nem találjuk a biztos pontot és erőt vesz rajtunk a félelem, kérjük a Szentlelket! Mert Jézus a Szentlelket adja nekünk, hogy menjünk el az egész világra és hirdessük az evangéliumot minden népnek az idők végezetéig. Ehhez adja kiapadhatatlan erőforrásként a Szentlelket. És ehhez adja eucharisztikus jelenlétét: testét és vérét, mely számunkra az örök élet kenyere és az örök üdvösség kelyhe. Az Eucharisztiáról pedig azt tanítja a II. vatikáni zsinat, hogy életünk és keresztény küldetésünk csúcsa és forrása. Szentlélek és Eucharisztia: Isten jelenléte és működése bennünk. Élet és szeretet forrása.

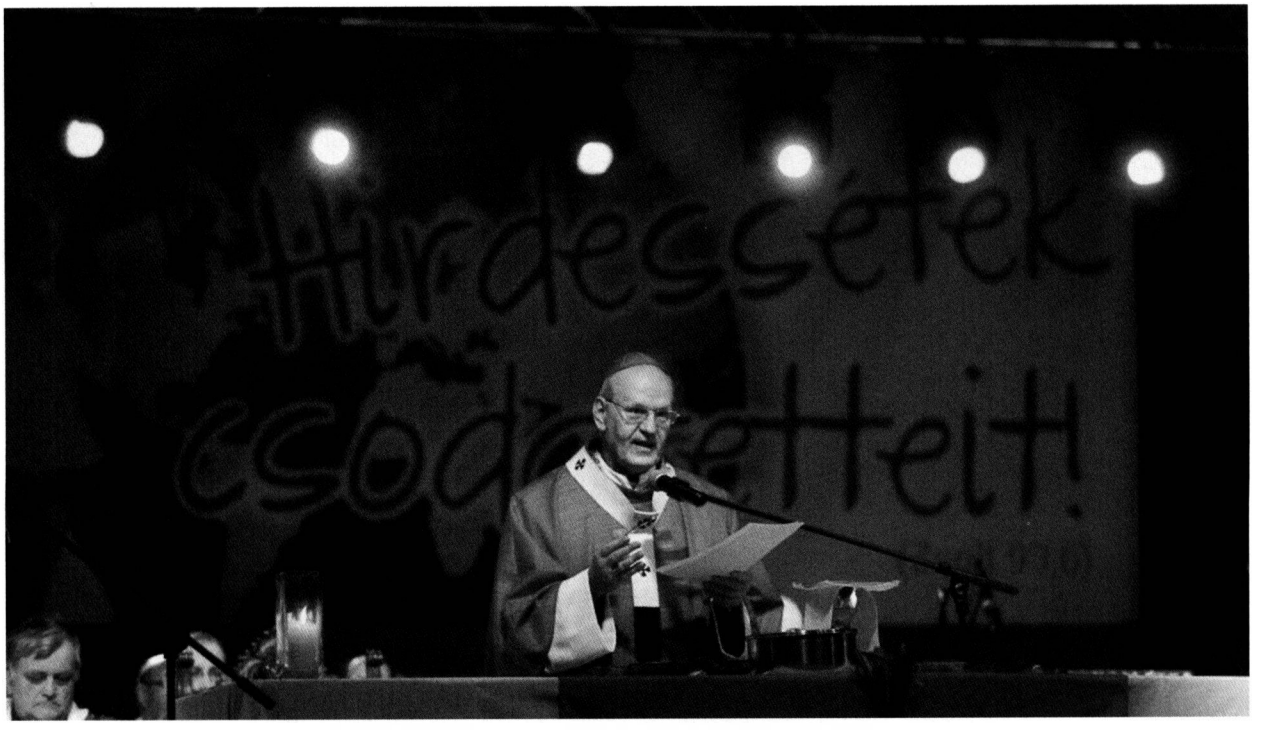
Hálát adunk a mai szentmisében a Katolikus Karizmatikus Megújulás magyarországi működéséért. Köszönjük, hogy már 25. alkalommal találkozhatunk! Kérjük, hogy ez a megújulási mozgalom a Szentlélek eszköze legyen egyházunk, népünk és a világ számára! Ámen.

Az eseményen Mohos Gábor, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, a Karizmatikus Személyi Plébánia plébánosa és Fábry Kornél, a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus főszervezője vezettek szentségimádást. Evangelizációt Kunszabó Zoltán, a Nemzeti Szolgáló Bizottság elnöke tartott, melynek végén – az állandó diakónus felhívására – mintegy százan döntöttek úgy, hogy életükben először átadják Istennek az életüket. Ennek jeleként a színpad előtt felemelt kereszt elé vonultak, ahol a nap folyamán másokért is közbenjáró imát végző testvérek köréjük álltak és imádkoztak értük. Magányos keresztény nincsen, ezért mindenki keressen magának közösséget – mondta Kunszabó Zoltán.

Az eseményen nem maradhatott el a dicsőítés: azzal kezdődött és azzal is zárult a találkozó.

A következő országos találkozót 2017. november 11-én fogják megrendezni, szintén Budapesten.

Agonás Szonja/Magyar Kurír
Fotók: Lambert Attila

A Szűzanya üzenete

Mirjana Soldo látnok által

„Drága gyermekek!

Édesanyai szívem sír, amikor látom, mit tesznek gyermekeim. A bűnök szaporodnak, a lélek tisztasága egyre kevésbé fontos, Fiamat elfelejtik, egyre kevésbé tisztelik, gyermekeimet pedig üldözik. Ezért ti, gyermekeim, szeretetem apostolai lélekkel és szívvel hívjátok segítségül Fiam nevét. Ő a világosság igéje lesz számotokra. Megnyilvánul nektek, veletek együtt töri meg a kenyeret és a szeretet igéit adja nektek, hogy az irgalmasság cselekedeteivé változtassátok és így az igazság tanúivá legyetek. Ezért, gyermekeim, ne féljetek. Engedjétek meg Fiamnak, hogy bennetek lakozzon. Általatok fogja gyógyítani a megsebzetteket és megtéríti az elveszett lelkeket. Ezért, gyermekeim, térjetek vissza a rózsafüzér imához. A jóság, az áldozat és az irgalom érzésével imádkozzátok. Ne csak a szavaitokkal imádkozzatok, hanem az irgalmasság cselekedeteivel is. Minden ember iránti szeretettel imádkozzatok. Fiam felmagasztalta áldozatával a szeretetet, ezért éljetek Vele, hogy legyen erőtök és reményetek, hogy legyen szeretetetek, amely élet és az örök életre vezet. Isten szeretete által én is veletek vagyok és édesanyai szeretettel vezetlek benneteket. Köszönöm nektek."

A Szűzanya nagyon szomorú volt.

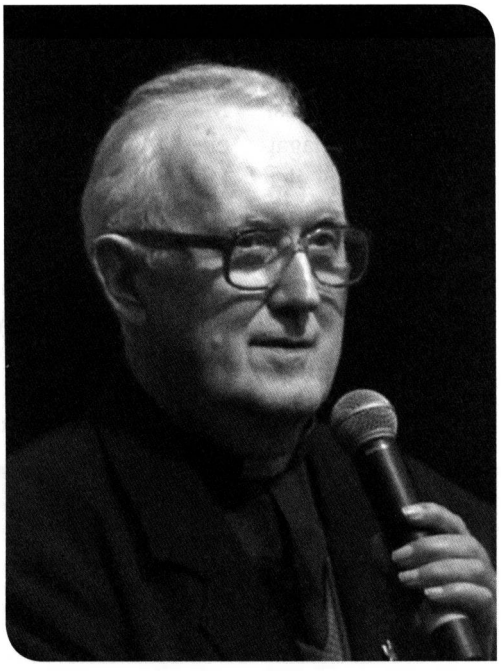
(2016. december 2.)

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Egy tanúságtétel az Országos Találkozón

Először azt szeretném mondani testvérek, hogy én nem csináltam semmit, csak az Úr kegyelme és a Szentlélek ereje működött és én engedtem, hogy működjön. Azt hiszem, hogy mindannyiunknak ez a feladata, hogy mindig engedjük a Szentlelket, mert Ő azt szeretné, hogy elfogadjuk őt, engedelmeskedjünk Neki, szeressük Őt, hogy Isten országa épüljön rajtunk keresztül.

Az első kérdés, hogy milyen volt az elindulás? 36 évvel ezelőtt találkoztam valakivel, aki teljesen átadta az életét Jézusnak. Ez egy húsz éves lány volt és örömmel mondta, hogy menyasszony lett, de a vőlegényét odaadta egészen az Úrnak. Megkeresztelkedett a Szentlélekkel és azt mondta, hogy őt már semmi nem érdekli, csak az, hogy Isten dicsőségét szolgálja. Ezt olyan tűzzel mondta, hogy megérintette a lelkemet. Éreztem, hogy ez nemcsak egyszerű önátadás, hanem ez egy teljes odaadottság Istennek. Azt hiszem, minden tanúságtételt ezzel kell kezdeni, hogy hívni a Szentlélek tüzét, hogy tűzzel tudjuk elmondani, tűzzel tudjuk továbbadni a hit üzenetét.

Ezután folytatódott azzal, hogy imacsoportokat szerveztem, Kassai téri szentmiséket – illetve nem én szerveztem, hanem az Úr, a Szentlélek kegyelme. Ezek után, ahogy vezetett a Lélek, kialakultak a szemináriumok: gyógyító, szabadító szeminárium s egyre több ember nyílt meg a Szentléleknek. Ez nagy csoda volt, hogy negyven évi keresztényüldözés után kivirágzott a Szentlélek műve Magyarországon, Budapesten és mindenütt keresték az emberek a Megújulást. Amikor a sárga könyvből a 100.000. példányt is kinyomtattam, akkor újra rácsodálkoztam a Lélekre, hogy mindenütt dicsőítik az Urat Magyarországon, nemcsak Budapesten, hanem az egész országban a szívek megtelnek a Szentlélek örömével. És ez egy nagyszerű dolog! Dicsőség az Úrnak!

Ahogy növekedett a gyógyító szeminárium és a Szentlélek-szeminárium résztvevőinek a száma, úgy adták át egymásnak az örömüzenetet az emberek, hogy milyen jó dolog az Istennek élni, jó dolog az Istenben élni.

Megváltoztak az életek, megújultak a szívek és soksok öröm volt tapasztalható a közösségekben, hogy az Isten ennyire szeret bennünket. S akkor alakultak ki a nagy találkozások '92-ben a Margitszigeten és a többi stadionban. Olyan felemelő volt, amikor 10.000 ember együtt magasztalta az Urat a stadionban.

A Szentlélek ezt szeretné továbbvinni, hogy az a tűz, ami kezdetben volt, az ne aludjon ki bennünk! Hogy ápoljuk azt a tüzet, erősítsük meg mindig a Szentlélek munkáját a szívünkben, ne engedjük a világ visszahúzó erejét, hanem mindig teljesebb szívvel és odaadóbb lélekkel akarjuk az Urat szolgálni és dicsőíteni! Ebben a Szentlélek-munkában komoly szerepet játszottak a külföldi testvérek és az előadók, akik itt jártak hazánkban.

Gondolok itt Ralph Martinra, Linda Schubertre, Jörg Müllerre, Usha nővérre, Margaritha

nővére, Josiph Loncarra, Mijo Baradára és most utoljára M. Lozano testvérünkre. Ők beszéltek nekünk a gyógyító és a szabadító szentmisék és szeminárium, közbenjáró imaszolgálat fontosságáról. Ebben a Lélek útmutatásait látom. Ez szükséges ahhoz, hogy minél teljesebb szívet tudjunk adni az Istennek. Mert, ahogy Pál apostol mondja: aki rab, az nem tudja követni Jézust. Ne legyetek a bűnnek rabjai, hanem legyetek az Isten szabadságának a részesei! Tehát ahogy beszéltek a külföldi testvérek a szabadító-, s a gyógyító szolgálatról, úgy éreztem meg, hogy menynyire fontos ez a szabadság, mert a lelki életnek ez a lényege, hogy szabadon, teljes szívvel tudjuk szeretni az Istent és szabadon tudjuk követni az Urat!

Nagy divatja van a szabadságnak világszerte, de soha nem volt még olyan rabság, mint a 20. és a 21. században. Soha nem volt még ennyi szomorúság, szenvedés, ember ember elleni támadás, mint a 20. és a 21. században.

Ezzel szemben mi szeretnénk az igazi szabadságot megragadni, a Lélek szabadságát, hogy a szívünk minden függőségtől, minden rossztól megszabaduljon és megvalósítsuk Isten tervét az életünkben. Mert van egy nagyszerű példaképünk, az Úr Jézus Krisztus, aki elénk élte a szabadságot. Ő szabadon adta magát a kereszten, szabadon adta magát a mindennapi élet szenvedéseiben, nem félt a farizeusok támadásaitól, nem félt a megaláztatástól, nem félt a szenvedéstől, mert teljes szívét átadta az Atyának és a Szeretetnek.

Ezt a szabadságot kell nekünk megcélozni, hogy a Szentlélek által megéljük, megtaláljuk ezt a belső szabadságot. Mert aki szabad, azzal hatalmas dolgokat tud tenni az Úr. Gondoljunk akár Teréz anyára vagy a mai kor nagy misztikusaira. Mindegyik megharcolta a szabadságot és világraszóló tetteket tudott végrehajtani a Szentlélek erejéből.

Sok függőség, sok rabság, sok apró kötelék van körülöttünk. Néha olyanok vagyunk, mint Gulliver a törpék országában: ezer szállal vagyunk lekötve a földhöz és a mindennapi élet gondjaihoz. Ilyenkor könnyen kimondjuk, hogy: Uram, nem érek rá téged szolgálni, nem érek rá téged imádni, mert olyan sok dolgom van. Tehát a legfontosabbat, a legszebbet elhanyagoljuk, mert azt mondjuk, hogy nem érünk rá. Vagyis ez azt jelenti, hogy nem vagyunk szabadok.

A Lélek azt szeretné, hogyha megharcolnánk ezt a szabadságot, ezt a csodálatos ajándékot, hogy minden nap tiszta szívvel tudjuk követni az Urat. A Szentlélek mindenkit meghívott erre. Mindenkit szeretne teljesebb életre vezetni. Ez a szabadság nemcsak egy luxus, hanem a boldogság forrása. Amikor azt mondjuk, hogy szeretnénk boldogok lenni, akkor tulajdonképpen ez a szabadsághoz vezet. Ha a szívünket átadjuk az Úrnak, akkor megtaláljuk a szabadságot s ezzel együtt a boldogságot. Mert, ahogy Avilai Teréz mondta: „Isten egyedül elég!" A szabad ember nem kötődik semmihez, nem fél semmitől, nem aggódik semmi miatt, mert egyedüli boldogsága az Isten. A Szentlélek ezt a csodát akarja végrehajtani bennünk, megajándékozni a szabadság örömével, megajándékozni a boldogsággal és megajándékozni egy tanúságtevő élettel. Dicsőség az Úrnak!

Katona István atya

AMIKOR REGGEL FELÉBREDSZ...

„Amikor felébredsz, ne adj a sátánnak egy másodpercet sem, egyből kezdd el imádkozni a rózsafüzért és elmélkedj rajta. Amikor dolgozol akkor is ezt imádkozd, például elmosod a tányérokat, takarítasz vagy bármit teszel, mindig lélekben imádkozd a rózsafüzért. Ha ezt teszed, nem adsz teret arra, hogy az ördög rossz gondolatokba vigyen téged. Ha ezt teszed, akkor szabadon fogsz járni és mindig nyugodt leszel!"

Pió atya

A kis dolgokban felfedezni a Teremtő Istent

„Drága gyermekek!

Ma is arra hívlak benneteket, hogy térjetek vissza az imához. Ebben a kegyelmi időben Isten megengedte nekem, hogy a szentség és az egyszerű élet felé vezesselek benneteket, hogy felfedezzétek a kicsi dolgokban a Teremtő Istent, beleszeressetek, és életetek hálaadás legyen a Fölségesnek mindazért, amit Ő ad nektek. Gyermekeim, az életetek legyen ajándék mások számára a szeretetben és Isten meg fog áldani benneteket, ti pedig érdek nélkül, Isten iránti szeretetből tegyetek tanúságot. Veletek vagyok és mindnyájatokért közbenjárok Fiamnál. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra."

(Medjugorje, november 25)

A Boldogságos Szűz Mária a Magnificat-ban felkiált: *„...szívem ujjong megváltó Istenemben, mert tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát"* (Lk 1,47-48). Mária hálaénekében ismerhető fel a legerőteljesebben Isten munkálkodása. Ezt az Isteni működést tapasztalta meg élete folyamán Szűz Mária. Ő is kicsi volt és alázatos. Emberi szemmel nézve teljesen átlagos názáreti lánynak látszott. De Isten tekintete más, mint az emberé. Isten Gábor angyal által közelítette meg, názáreti életének mindennapjaiban és munkájában. Isten olyan valamire hívja meg, ami meghaladja az emberi erőt és értelmet. Ő sem értelemmel fogta fel, de szívvel és hittel fogadta el. Életét egyszerűen élte, egy átlagos család minden gondjával és nehézségével.

Már eddig is sokszor, és ebben az üzenetében is az egyszerű és alázatos életre hív. Szűz Mária jól tudja, hogy Isten hogyan nyilvánul meg legerőteljesebben a mindennapok kicsi dolgaiban. Mi Istent a magasságokban keressük, Ő pedig a kicsikben van jelen. Ez fog történni ezen a karácsonyon is. Isten a kicsi és alázatos betlehemi gyermekben jött el közénk. Senki sem ismerte fel, csak a kicsi és az egyszerű emberek és azok, akik az igazságot és az élet értelmét keresték.

Isten közénk jön és lentről, és nem fentről tekint le ránk. Csak egyszer volt, amikor Isten a magasból tekintett le ránk, mégpedig, amikor a kereszten függött. A Szűzanya édesanyaként ilyen kicsiségben és egyszerűségben szeretne vezetni bennünket. Isten elrejtőzik azoknak az arca mögé, akikkel naponta találkozunk. Isten lehajol, hogy megmossa lábunkat és szívünket. Isten engedi keresztre feszíteni magát és magára veszi minden bűnünket és szégyenünket. Isten még inkább megalázza magát akkor, amikor eucharisztikus kenyérré lesz, amellyel táplál minket.

Ezzel a logikával vezet bennünket Mária egyszerű, édesanyai szavai által. Ő hozzánk hasonló életet élt, nem a felhőkben, hanem két lábbal a földön. Szívében megőrizte és elgondolkodott azokról az eseményekről, amelyeket Jézussal együtt élt meg.

Az egyszerűségben életbölcsesség rejtezik. Mária olyan egyszerű, amilyenek szavai is. Ha létezne más út Istenhez, Mária felfedte volna számunkra.

Tanuljunk tőle és édesanyai szívétől, hogy bölcs szívre tegyünk szert, amely felfedezi, milyen kevés szükséges a boldogsághoz, és hogy a kicsi dolgokban rejlik a megelégedettség és az élet teljessége.

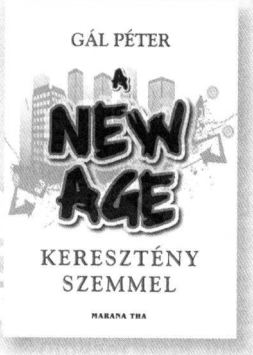
Imádság

Szűz Mária, Te, aki földi életedet olyan gondok és félelmek közepette élted meg, melyek a mi életünket is kísérik, légy a mi közbenjárónk és Édesanyánk! Könyörögd ki számunkra a nyitott szív kegyelmét, amely el tudja fogadni a kicsi dolgokat és belátja azt, hogy az ember számára a boldogságot, a békét nem a tárgyak adják, bármennyire is értékesek azok. Ezekben a szent napokban különösen kérlek családjainkért, hogy se a karácsony, se a kis Jézus ne menjen el mellettünk észrevétlenül! Köszönjük Neked, Édesanyánk, hogy nem mondasz le rólunk, hanem továbbra is türelmes vagy velünk és az Istennel való egyszerű élet teljességére hívsz bennünket.

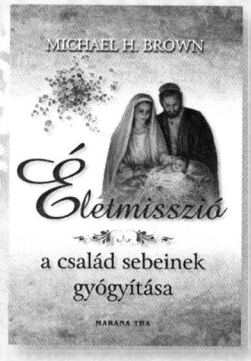
M.M

(fordította: Sarnyai Andrea)

A Marana Tha sorozat legújabb kötetei

Gál Péter: A New Age keresztény szemmel
Ára: 2000 Ft

Michael H. Brown: Életmisszió – a családi sebek gyógyítása
Ára: 800 Ft

A könyvek kaphatók az Emmausz Házban (1146 Budapest, Thököly út 120.) és a katolikus könyvesboltokban.

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Újévi elhatározás: Istent megismerni és megszeretni 3
Michael H. Brown: Küldetésünk: Szebbé tenni az életet! (II/2. rész) 4
Erzsébet: „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őt az Atyám előtt" 6
V. R.: Jézus üzenete 7
Dr. Joó Sándor után: „Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény...." (2Kor 5,17) 8
Agonás Szonja: Tüzes lélekkel a Jégpalotában 10
A Szűzanya üzenete 14
Katona István: Dicsértessék a Jézus Krisztus 15
M.M: A kis dolgokban felfedezni a Teremtő Istent? 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

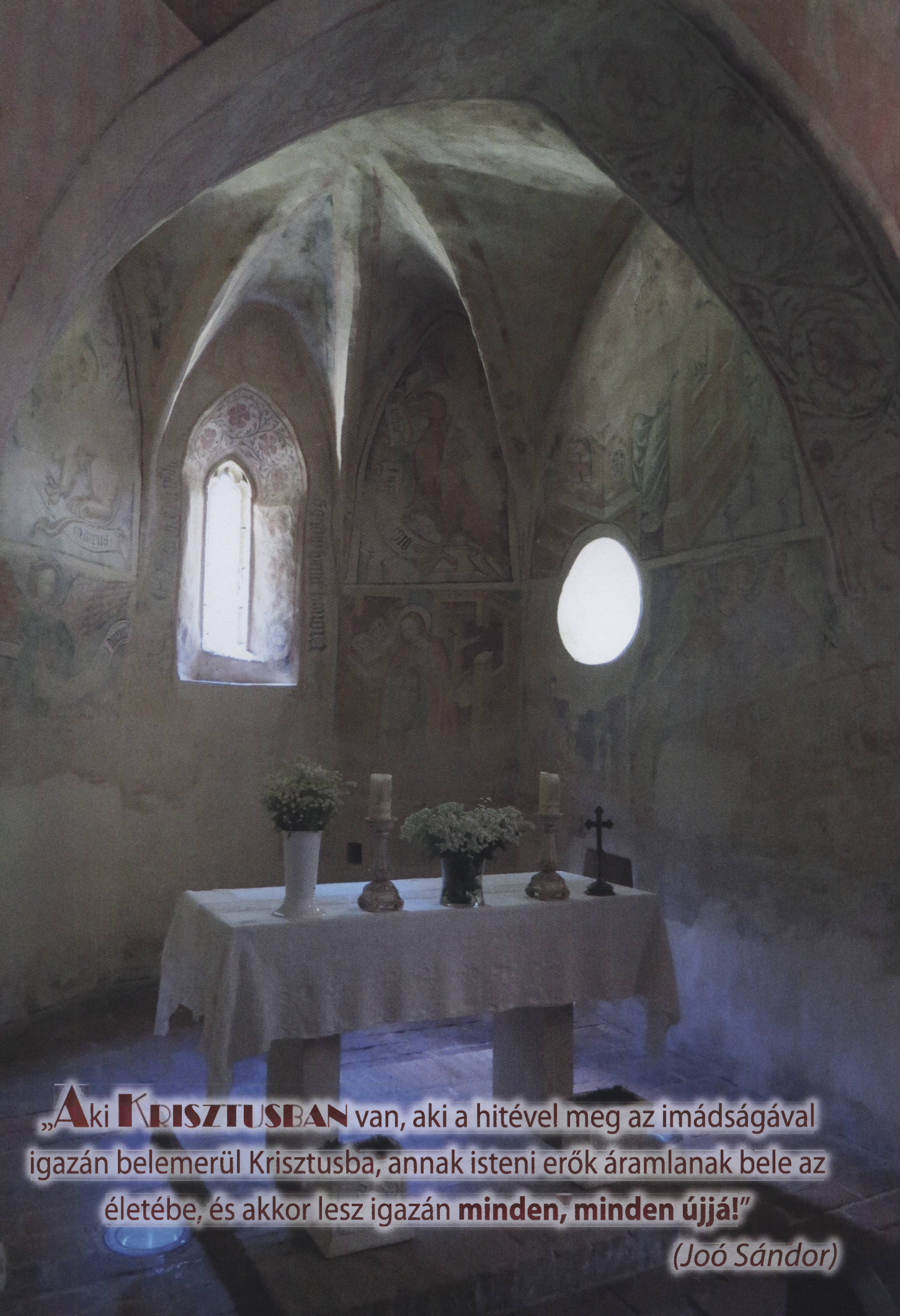
- **2017. február 6-án**, hétfőn este 6 órakor **Szentlélek-szeminárium, február 8-án**, szerdán este 6 órakor **Szabadság Krisztusban, szabadító-gyógyító szeminárium** kezdődik az Emmausz Házban (1146 Bp., Thököly út 120.). Jelentkezni a 06-1-222-5306 telefonszámon (hétfőtől-csütörtökig: 10 és 16 óra között), illetve személyesen lehet.
- **Akik adójuk 1%-át** Alapítványunk céljaira szeretnék felajánlani (Marana Tha 2000 Alapítvány), szíveskedjenek feltüntetni a 19622309-2-43 adószámot. Köszönjük szépen!
- **Köszönjük** mindazon kedves olvasóinknak, akik újságunk előfizetési díját megküldték. Köszönjük az adományokat is. Akik még nem rendezték az előfizetést, kérjük, ne feledkezzenek meg róla! Akik le akarják mondani, kérjük telefonon vagy levélben jelezzék. Köszönjük!

Istentől megáldott boldog új évet kívánunk olvasóinknak!

MARANA THA – **A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja**

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

„Aki KRISZTUSBAN van, aki a hitével meg az imádságával igazán belemerül Krisztusba, annak isteni erők áramlanak bele az életébe, és akkor lesz igazán **minden, minden újjá!**"

(Joó Sándor)

„Pál apostol azt írja: ***aki rab, az nem tudja követni Jézust***. Ne legyetek a bűnnek rabjai, hanem **legyetek az Isten szabadságának a részesei!** (…) Mi – mai keresztények – szeretnénk az **igazi szabadságot megragadni**, a **Lélek szabadságát**, hogy a szívünk minden negatív függőségtől, minden rossztól megszabaduljon és megvalósítsuk **ISTEN TERVÉT** az életünkben” *(K. I.)*

Ára: 200 Ft